φέρον προς τας συνοικίας. Πρέπει και αυταί ν' ἀποκτήσουν τὴν σφραγῖδα τοῦ πολιτισμοῦ τῶν κέντρων τῆς πόλεως.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΙ

Η ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ

ΔΥΝΑΤΗ Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΑΠΟΔΟΣΙΣ.— Η ΥΠΑΡΞΙΣ ΤΟΥ ΠΛΑΓΚΤΟΥ

ΚΙΕΛΟΝ, 19.— ('Ιδ. 'Υπ.) Τὸ Ἰνστιτοῦτον Ὠκεανογραφίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Κιέλου, ἀποτελεῖ ἓν ἐκ τῶν ἀρτιωτέρων ἱδρυμάτων τῆς Εὐρώπης εἰς τὸ εἶδος αὐτοῦ. Τὸ ἀνωτέρω Ἰνστιτοῦτον, ὡς καὶ τὸ ἐργαστήριον ἀναλύσεως τοῦ πλαγκτοῦ, διευθύνεται ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ δρ. Γιοχάνες Κρεῦ καὶ ἀριθμεῖ ἐπὶ ἐνὸς 14μελοῦς «συλλόγου τοῦ πλαγκτοῦ».

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἰνστιτούτου διαφωτίζομενος ἐς τὸν τρόπον ἐργασίας τοῦ Ἰδρύματος λέγει ὅτι αὐτὸ ἐξ ἡμῶν εὑρίσκεται εἰς διαρκῆ ἀναζητὴν ταξιδίου, ἐκ τῆς Βενεζουέλας καὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Αὐστραλίας εἰς τὴν ἐνδοχώραν πρὸς παραλαβὴν τῶν ὑδάτων ὑδρεύσεως κολυμβήτρας, εἴτε κάπου εἰς τὸν ὠκεανόν». Ὁ καθηγητὴς Κρεῦ, ὁ ὁποῖος κατὰ εἶναι περίπου ἡλικίας 50 ἐτῶν καὶ συμπληρόνει ὅτι «ἡ περιοδεία καὶ ἡ διαρκὴς μετακίνησις εἶναι χαρακτηριστικὰ τοῦ ἐπαγγέλματός μας. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐπιστημονικῶν ταξιδίων τὰ ὁποῖα ἀπέχουν πολὺ ἀπὸ τὸ νὰ εἶναι «ταξιδάκια ἀναψυχῆς», συλλέγεται δι' εἰδικῶν μηχανημάτων τὸ πλακτὸν ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, εἰς βάθος 11.000 μέτρων. Οἱ ἐπιστήμονες συγκεντρώνουν εἰς τὰ ἐργαστήρια των τὴν πολύτιμον ὕλην τῆς θαλάσσης, διὰ τῆς ὁποίας ἐπιτυγχάνεται ἡ ἔρευνα τῶν θαλασσίων ὑδάτων. Ἡ ἀνάλυσις κατόπιν συνέχεται εἰς τὸ ἐργαστήριον, εἴτε ἀπὸ τὴν διάρκειαν τοῦ πλόος εἴτε εἰς τὴν ξηράν. Ἡ ὀρθὴ καὶ πλήρης ἀπόδοσις μιᾶς ἐκπαιδευτικῆς ἀποστολῆς δύναται νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ ἑπταετίας, διότι δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς αἱ ὀργανικαὶ θέσεις τῶν ἐπιστημόνων — ἐρευνητῶν. Ἐλέγχεται καὶ διϋλίζεται κάθε λαμβανομένη ποσότης ὕδατος — ἐντὸς μιᾶς λίτρας θαλασσίου ὕδατος εὑρίσκονται δισκατομμύρια σωματιδίων. Ἡ ὕλη ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ἐξετάζεται — παρατηρουμένη διὰ μεγεθυντικοῦ ὀφθαλμοῦ ὡς ποσότης κόκκων.

Ἐν τούτοις εἰς τὸ ἐργαστήριον πλαστικοῦ εἰς τὸ Κίελον, ἐρευνᾶται καὶ ὑπολογίζεται ἐν συνεργασίᾳ συμφώνως πρὸς τὰς μεθόδους ἀναλύσεως διὰ μικροσκοπίου, τοῦ ἀναλύτου τοῦ μεγέθους σωματιδίων καὶ τοῦ ἠλεκτρικοῦ χρωματομέτρου, μεθόδους τὰς ὁποίας ἔχει ἐφαρμόσει ὁ καθηγητὴς Κρεῦ, τὸ ἅλας, τὸ ὀξυγόνον, τὸ φωσφόρον, τὸ λεύκωμα καὶ ἡ περιεκτικότης εἰς χλωροφύλλην τοῦ ὕδατος τῆς θαλάσσης. Οἱ ἐπιστήμονες - ἐρευνηταὶ τοῦ Κιέλου ἔχουν ἐξακριβώσει ὅτι ἡ πυκνότης τῆς θαλάσσης εἰς ζωϊκοὺς ὀργανισμοὺς ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ὑδάτων μεταξὺ τῆς ἐπιφανείας καὶ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ὡς καὶ ἐκ τῶν ἐποχιακῶν μεταλλαγῶν. Περιοχαὶ αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουν μεγαλυτέραν ὀργανικὴν σύστασιν, εἶναι γενικῶς εὐνοϊκαὶ διὰ τὴν ἁλιείαν. Ἡ θάλασσα παρουσιάζει ἐν τούτοις ἀγόνους περιοχάς, «ἐκτάσεις ἐρήμου», ὡς π.χ. ἡ περιοχὴ τῆς θαλάσσης Σαργκάσσο ἐς τὰς νήσους Ἀζόρας καὶ εἰς τὰς νήσους τῶν νοτίων Ἰνδιῶν ὅπου δὲν ὑφίστανται ζῶν ὀργανισμός. Κατὰ τὴν διάρκειαν ἐρευνῶν διὰ τοῦ ἠχητικοῦ βυθομετρητοῦ, ἐξηκριβώθη ὅτι τὸ ζωόπλαγκτον πληθύνεται πρὸς τὸ βράδυ καὶ τὴν ἐπομένην ἡμέρα βυθίζεται ἐκ νέου. Συμφώνως πρὸς τὴν γνώμην τοῦ καθηγητοῦ Κρεῦ, τὸ μέλλον τῆς ἁλιείας εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν, εὑρίσκεται εἰς τὰ ἐνδιάμεσα στρώματα τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης ὅπου συγκεντρώνεται τὸ πλαγκτόν.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν ἐκ τῆς θαλασσίας βιολογίας δὲν ἀφοροῦν μόνον τὰς δυνατότητας ἁλιείας, ἀλλὰ γενικῶς τὴν ὑγιεινὴν διατροφὴν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τῆς θαλάσσης. Ὁ καθηγητὴς Κρεῦ πρεσβεύει ὅτι «δὲν χάνεται τίποτε ἐπ' αὐτῆς». Ὁ πυθμὴν τῆς θαλάσσης αὐξάνει εἰς τὸν ὠκεανὸν κατὰ ἓν χιλιοστὸν ἐτησίως. Διὰ τῆς ἁλιείας καταναλίσκεται ἐτησίως μόνον τὸ 0,1 τοῖς ἑκατὸν τῆς ὀργανικῆς παραγωγῆς τῆς θαλάσσης. Αἱ ἀνωτέρω ἔρευναι θὰ συντελέσουν ἐς τὸ νὰ ἐξακριβωθῇ πὼς καταναλίσκεται τὸ ὑπόλοιπον τῆς θαλασσίας παραγωγῆς καὶ πὼς δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ αὕτη καλύτερον διὰ τὴν διατροφὴν τῶν ἀνθρώπων.

ΕΝΩ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΒΟΛΙΔΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΚΟΡΥΦΗΣ

Ἡ τελευταία συνάντησις Κέννεντυ—Μὰκ Μίλλαν.— Πραγματικότης καὶ μῦθος.— Ἡ κοινὴ πολεμικὴ στρατηγική.

ΟΙ ΝΕΩΤΕΡΟΙ ΕΛΙΓΜΟΙ ΤΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. ('Ιδ. 'Υπ.).— Ὅταν ὁ κ. Μακμίλλαν καὶ ὁ Πρόεδρος Κέννεντυ συνηντήθησαν εἰς τὴν Οὐάσιγκτον, εἰς τὸ τέλος Ἀπριλίου, ἦτο ἡ πέμπτη φορὰ ποὺ συνηντῶντο ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ποὺ ὁ Ἀμερικανὸς Πρόεδρος ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του πρὸ δεκαπέντε μηνῶν. Εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς συναντήσεις συνεζήτησαν τόσον τὸ θεμελιῶδες πρόβλημα τῆς «συνυπάρξεως» μετὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ὅσον καὶ ὅλα τὰ εἰδικὰ προβλήματα ποὺ ἔχουν σχέσιν μὲ αὐτό: Τὸ Βερολῖνον, τὸν ἀφοπλισμόν, τὰς πυρηνικὰς δοκιμάς, τὸ Λάος καὶ τὸ Νότιον Βιετνάμ. Ἐπίσης συνεζήτησαν τοὺς τρόπους ἐνισχύσεως τῆς Δυτικῆς Συμμαχίας, ἰδιαιτέρως διὰ στενωτέρας οἰκονομικῆς συνεργασίας. Τέλος, συνεζήτησαν τὰ προβλήματα τῶν Ἀσιατικῶν καὶ Ἀφρικανικῶν ἐθνῶν τὰ ὁποῖα διαδραματίζουν ἕνα ὁλονὲν σημαντικώτερον ρόλον εἰς τὰς παγκοσμίους ὑποθέσεις.

Συνεπῶς, ὁ κ. Μακμίλλαν καὶ ὁ Πρόεδρος Κέννεντυ γνωρίζουν πλήρως τὰς ἀπόψεις ἀλλήλων καὶ δύνανται νὰ συνομιλοῦν μὲ ἐλευθερίαν καὶ εἰλικιότητα. Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι συμφωνοῦν πλήρως εἰς ὅλα τὰ ζητήματα. Ἕνα μεγάλο μέρος τῆς ἀξίας τῶν Ἀγγλο - Ἀμερικανικῶν σχέσεων εἶναι ὅτι αἱ δύο Κυβερνήσεις πολὺ συχνὰ ἔχουν διαφορετικὰς ἀπόψεις, ἐν τούτοις ἔχουν κατανόησιν μεταξύ των καὶ διδάσκονται ἀπὸ τὰς διαφοράς των.

Παρ' ὅλα ταῦτα, οἱ δημοσιογράφοι ὅλου τοῦ κόσμου πιστεύουν, ὅτι ὅ,τιδήποτε ἔχει σχέσιν μὲ οἱανδήποτε ἔριδα μεταξὺ Ἄγγλων καὶ Ἀμερικανῶν, ἔχει μεγάλην σημασίαν ἀπὸ πλευρᾶς εἰδήσεων. Δυστυχῶς, τοῦτο σημαίνει, ὅτι συχνὰ ἐμφανίζονται ὑπερβολαί, διαστρεβλώσεις ἢ καθαρὰ παραποίησις τῶν πληροφοριῶν ἀναφορικῶς μὲ τὰς Ἀγγλο - Ἀμερικανικὰς σχέσεις. Τοῦτο δὲ παρέχει χρήσιμον ὑλικὸν διὰ τοὺς Σοβιετικοὺς προπαγανδιστάς. Ἀκριβῶς πρὸ τῆς διασκέψεως τῆς Οὐάσιγκτων, π. χ., ἤρχισαν νὰ κυκλοφοροῦν μυθεύματα, ὅτι δήθεν ὁ κ. Μακμίλλαν ἐπεθύμει νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὸν ἀπρόθυμον Πρόεδρον Κέννεντυ νὰ δεχθῇ μίαν διάσκεψιν κορυφῆς μετὰ τοῦ κ. Κροῦστσεφ ταχέως καὶ ὅτι, ἐὰν δὲν ἐπετύγχανε νὰ τὸν πείσῃ, θὰ ἐπεσκέπτετο τὴν Μόσχαν μόνος. Ἐκυκλοφόρησαν ἐπίσης παρόμοια μυθεύματα ὅτι ὁ κ. Μακμίλλαν ἐσκόπευε νὰ κάμῃ τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἔκκλησιν πρὸς τὸν Πρόεδρον Κέννεντυ νὰ ἀναβάλῃ τὰς πυρηνικὰς δοκιμὰς εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν.

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΒΑΣΙΜΟΝ

Ἀμφότεραι αἱ φῆμαι αὗται ἦσαν ἀβάσιμοι. Ἡ μόνη βάσις ἦτο τὸ γνωστὸν γεγονός, ὅτι ἀσκοῦνται ἰσχυρότεραι πολιτικαὶ πιέσεις ἐπὶ τοῦ κ. Μακμίλλαν, παρὰ ἐπὶ τοῦ Προέδρου Κέννεντυ, διὰ νὰ ἐπιζητήσῃ ἐπαφὰς καὶ συμφωνίας μετὰ τοῦ κ. Κροῦστσεφ καὶ νὰ ἐμποδισθοῦν αἱ πυρηνικαὶ δοκιμαί. Ὡρισμέναι πιέσεις ἐπὶ τοῦ Προέδρου Κέννεντυ ἔχουν ἀντίθετον κατεύθυνσιν. Ἐν τούτοις, ἀμφότεροι, ὅταν φθάνουν εἰς τὸ σημεῖον νὰ λάβουν μίαν ἀπόφασιν, κρίνουν τὸ ζήτημα ἀναλόγως τῆς ἀξίας του καὶ ὄχι ἀναλόγως τῆς δημοτικότητος ἢ μὴ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου ρεύματος.

Εἰς μίαν ὁμιλίαν εἰς Νέαν Ὑόρκην, ὀλίγον πρὸ τῆς συναντήσεώς του μετὰ τοῦ Προέδρου Κέννεντυ, ὁ κ. Μακμίλλαν κατέστησε σαφῆ τὴν στάσιν του ἔναντι τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. «Τὸ καθῆκον μας, εἶπεν, εἶναι ἁπλόν: νὰ εἴμεθα σταθεροὶ καὶ ὑπομονετικοί, ποτὲ νὰ μὴν ἐνδίδωμεν, ποτὲ νὰ μὴν ὑποχωρῶμεν καὶ ποτὲ νὰ μὴν ἐνεργῶμεν προκλητικῶς, ἀλλὰ νὰ ἀναμένωμεν ἴσως ἐπὶ μίαν, ἴσως ἐπὶ δύο γενεάς...». Αὐτή, ὅμως, δὲν ἦτο ἡ φιλοσοφία ἑνὸς ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἀνυπομονεῖ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν σύγκλησιν μιᾶς διασκέψεως κορυφῆς, ἀνεξαρτήτως ἐπιτυχίας ἢ ἀποτυχίας. Τὸ κοινὸν ἀνακοινωθὲν τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ κ. Μακμίλλαν καὶ τοῦ Προέδρου Κέννεντυ μετὰ ἀπὸ τὰς συνομιλίας των, κατέδειξεν ὅτι εἰς τὴν πραγματικότητα εἶχον κοινὴν προσέγγισιν τοῦ προβλήματος τῆς διασκέψεως κορυφῆς καὶ ὅτι διεῖπεν αὐτὴν ἔνα ὑγιὲς καὶ ἰσόρροπον πνεῦμα. Ὡμίλησε περὶ τῆς σημασίας τῆς δημιουργίας ἐπαφῶν μετὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ περὶ τῆς προθυμίας των ὅπως ἐξετάσουν τὸ θέμα τῆς συγκλήσεως διασκέψεων ἀρχηγῶν Κυβερνήσεων, ἀλλὰ ἐδῶ προσέθεσε μίαν σημαντικὴν προϋπόθεσιν: «Ὅταν ὑπάρχουν ἐνδείξεις, ὅτι μία τοιαύτη διάσκεψις θὰ ἦτο πρὸς τὸ συμφέρον τῆς εἰρήνης καὶ τῆς κατανοήσεως».

Η ΑΠΟΨΙΣ ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ

Ἐπίσης ἀνεφέρθησαν εἰς τὴν ἄποψιν τοῦ κ. Κροῦστσεφ — τὴν ὁποίαν ἐξέθεσεν εἰς συνέντευξίν του πρὸς συντάκτην ἑνὸς Ἀμερικανικοῦ περιοδικοῦ — ὅτι πρὶν ἢ συγκληθῇ διάσκεψις κορυφῆς, θὰ πρέπει πρῶτον νὰ σημειωθῇ ὡρισμένη πρόοδος εἰς εἰδικὰ προβλήματα. Συνεπῶς, καθίσταται σαφές, ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν ἡγετῶν τῆς Δύσεως νομίζει ὅτι εἶναι ἡ κατάλληλος ἐποχὴ διὰ μίαν διάσκεψιν κορυφῆς. Ἡ ἐποχὴ δὲν εἶναι ὥριμος. Διὰ τὸν λόγον αὐτόν, εἶναι ἀπίθανον οἱοσδήποτε ἐξ αὐτῶν, πρὸς τὸ παρόν, νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Μόσχαν μόνος. Ἐκεῖνο ποὺ εἶναι βέβαιον, εἶναι ὅτι θὰ διατηρήσουν στενωτάτην ἐπαφὴν σχετικῶς μὲ οἱανδήποτε μελλοντικὴν κίνησιν πρὸς τὴν σύγκλησιν διασκέψεως κορυφῆς.

Ἐπὶ τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν, ἐπίσης, ὁ κ. Μακμίλλαν καὶ ὁ Πρόεδρος Κέννεντυ μὲ εὐκολίαν κατέληξαν εἰς συμφωνίαν. Πολὺ ἐλυπήθησαν διὰ τὴν ἄρνησιν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως νὰ συμμετάσχῃ εἰς μίαν ἀποτελεσματικὴν συνθήκην ἀπαγορεύσεως τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν, ἀλλὰ παρὰ τὸ σοβαρὸν τοῦτο μειονέκτημα, συνεφώνησαν νὰ συνεχίσουν νὰ ἐργάζωνται διὰ τὸν ἀφοπλισμόν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς διακοπῆς τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν. Ὁσονδήποτε ἀρνητικὴ καὶ ἐὰν φαίνεται ἡ Σοβιετικὴ στάσις, εἶναι φανερόν, ὅτι εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ συνεχίσουν νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν καὶ νὰ εἶναι «σταθεροὶ καὶ ὑπομονετικοί».

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Βερολίνου καὶ τῶν νέων συνομιλιῶν μεταξὺ τοῦ κ. Ρὰσκ καὶ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως κ. Ντομπρύνιν, αἱ δύο Κυβερνήσεις εὑρέθησαν ἤδη ἐν πλήρει ὁμοφωνίᾳ.

Ἐπὶ τῶν διαπραγματεύσεων τῆς Βρεταννίας μὲ τοὺς Ἕξ σχετικῶς μὲ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινὴν Ἀγοράν, ἴσως ὑπῆρχε μεγαλειτέρα ἀνάγκη συζητήσεων καὶ ἐπεξηγήσεων. Ὁ κ. Μακμίλλαν ἐτόνισε διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, τὴν ἀνάγκην προστασίας τῶν συμφερόντων τῶν συνεργατῶν τῆς Βρεταννίας εἰς τὴν Κοινοπολιτείαν καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἕνωσιν Ἐλευθέρων Συναλλαγῶν. Μέχρι ποίου σημείου ὁ Πρόεδρος Κέννεντυ θὰ ἐλάμβανε θέσιν εἰς τὸ ἐν λόγῳ ζήτημα, δὲν κατέστη γνωστόν, ἀλλὰ συνεμερίσθη τὰς ἐλπίδας τοῦ κ. Μακμίλλαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν διαπραγματεύσεων. Ἐκεῖνο ποὺ εἶναι βέβαιον, εἶναι ὅτι ἀμφότεροι ἐργάζονται διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Δυτικῆς κοινότητος ὡς συνόλου.

Πολιτικὰ ἤθη

Ὁ ἀντιπρόεδρος θὰ λογοκρίνῃ τὸν Ρόμπερτ Κέννεντυ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, Μάϊος, ('Ιδ. ὑπηρ).— Ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἀδελφὸς τοῦ Προέδρου Ρόμπερτ Κέννεντυ, ἠττήθη κατὰ κράτος εἰς τὸν πόλεμον ποὺ τοῦ ἐκήρυξαν οἱ κάτοικοι τοῦ Τέξας.

Ὡς γνωστόν, ὁ κ. Κέννεντυ, εἰς τὴν πρόσφατον ἐπίσκεψίν του εἰς τὰς Φιλιππίνας, ἀπαντῶν εἰς ἐρώτησιν φοιτητοῦ, ἐδήλωσεν ὅτι ὁ πόλεμος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐναντίον τοῦ Μεξικοῦ δὲν ἦτο δίκαιος. Ἡ δήλωσις αὐτὴ ἐξόργισε τοὺς Τεξάνους, οἱ ὁποῖοι ἀπέκτησαν τὴν ἀνεξαρτησίαν των κατὰ τὸν πόλεμον αὐτόν.

Πρὸ ἡμερῶν, οἱ δημοσιογράφοι εἰς τὴν Οὐάσιγκτων τὸν ἠρώτησαν «μήπως ἔχει νὰ προσθέσῃ τίποτε διὰ τὸν πόλεμον ἐναντίον τοῦ Μεξικοῦ καὶ ὁ κ. Κέννεντυ ἀπήντησεν:

«Ὄχι! ὁ πρόεδρος μοῦ ἔκαμε παρατήρησιν διὰ τὰς δηλώσεις μου εἰς τὰς Φιλιππίνας καὶ μοῦ εἶπεν, ὅτι ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ὅ,τιδήποτε θέλω νὰ πῶ διὰ τὸ Τέξας, θὰ πρέπει πρῶτα νὰ τὸ ἐγκρίνῃ ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Τζόνσον, ὁ ὁποῖος εἶναι Τεξάνος»

Οἱ κάτοικοι τοῦ Τέξας εἶχον ζητήσει ὅπως ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ζητήσῃ δημοσίᾳ συγγνώμην διὰ τὴν φράσιν του εἰς τὰς Φιλιππίνας. Ἀλλὰ καὶ ἡ δήλωσίς του αὐτὴ δὲν διαφέρει πολὺ ἀπὸ τὴν αἴτησιν συγγνώμης.

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΖΩΗΡΩΝ ΑΝΗΣΥΧΙΩΝ

ΤΟ "ΤΕΙΧΟΣ,, ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

(Συμπληροῦται ἔτος ἀπὸ τῆς ὑψώσεώς του)

ΓΕΝΙΚΩΤΕΡΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

ΔΥΤΙΚΟΝ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, ('Ιδ. ὑπηρ.).— Πλησιάζει νὰ συμπληρωθῇ ἕν ἔτος ἀφ' ὅτου ὑψώθη εἰς τὸ Βερολῖνον τὸ τεῖχος τὸ ὁποῖον ἀπεμόνωσε τὸ Ἀνατολικὸν τμῆμα τοῦ Βερολίνου. Παρ' ὅλον δὲ ὅτι τὸ τεῖχος ἔχει μῆκος 150 χιλιομέτρων οἱ ἰθύνοντες τῆς Ἀνατολικῆς ζώνης κατοχῆς τῆς Γερμανίας, ἐνισχύουν τοῦτο ὁλονὲν καὶ περισσότερον ὥστε νὰ καταστῇ «ἀσφαλὲς καὶ ἀδιαπέραστον». Εἰς μερικὰ σημεῖα φθάνει εἰς τὸ ὕψος τῶν 20 μέτρων — δεδομένου ὅτι ἔχουν κτισθῇ κουφώματα τῶν οἰκιῶν τῶν εὑρισκομένων πλησίον τῶν συνόρων — καὶ ἐπὶ τῆς στέγης αὐτῶν ἔχει τοποθετηθῇ συρματόσχοινο! Ὑπογείως τὸ τεῖχος ἔχει ἐνισχυθῇ ἐπίσης εἰς μεγάλον βάθος, καὶ εἰς τὰ σημεῖα ὅπου αἱ σωληνώσεις τῶν ὑδάτων διαπερνοῦν τὴν ἀνατολικὴν καὶ δυτικὴν γραμμήν, ἐτοποθετήθησαν κιγκλιδώματα ἐκ σιδήρου. Ἡ ἔκτασις, ὅπισθεν τοῦ τείχους, ἔχει μεταβληθῇ εἰς ναρκοπέδιον, τὰ τάνκς φράσσουν τὴν δίοδον καὶ ἐξαπολύονται πυροβολισμοί, κατὰ τῶν ἀτόμων ποὺ προσπαθοῦν νὰ εὕρουν τὴν ὁδὸν πρὸς τὸ Δυτικὸν Βερολῖνον. Ἐπὶ οὐδενὸς ἄλλου σημείου τῆς ὑδρογείου δὲν ἐμφανίζεται τόσον τραγικὴ ἡ πραγματικότης τῆς διασπάσεως τοῦ ἀνατολικοῦ καὶ δυτικοῦ κόσμου, ὅσον εἰς τὴν ἄλλοτε πωτεύουσαν τῆς Γερμανίας.

Ὁ διοικητὴς τοῦ Ἀνατολικοῦ Βερολίνου δικτάτωρ Οὔλμπριχτ ὡμολόγησε πρὸ πολλοῦ τὴν αἰτίαν ἡ ὁποία τὸν ὑπεχρέωσε νὰ χαράξῃ τὴν διαχωριστικὴν ταύτην γραμμήν: Ἡ κατὰ μάζας φυγὴ τῶν Γερμανῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἄντεχον πλέον εἰς τὸ κομμουνιστικὸν καθεστὼς καὶ ἤρχοντο εἰς τὴν Δύσιν, ἀπετέλη σοβαρὸν κίνδυνον διὰ τὸ σοβιετικὸν καθεστώς. Οἱ κομουνισταὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ Βερολίνου θὰ ἀτνμετώπιζον οἰκονομικὴν καταστροφὴν ἐὰν δὲν παρημπόδιζον τὴν φυγὴν τῶν διανοουμένων καὶ γενικῶς ὅλων τῶν ἱκανῶν ἀτόμων. Οἱ ἰθύνοντες δὲν ἐσκέφθησαν ποτὲ νὰ ἀναχαιτίσουν τὴν φυγὴν τῶν συμπολιτῶν των μετατρέποντες τὸ λεγόμενον «σοσιαλιστικὸν» σύστημα τῆς χώρας. Αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ἀποκαλοῦν ἑαυτοὺς «ἀρχηγοὺς τῆς τῆς ἐργαζομένης τάξεως», ἐνῷ εἰς τὴν πραγματικότητα εἶναι ἐκμεταλλευταὶ τῆς κοινωνίας γνωρίζουν μόνον τὸ μέσον τῆς βιαίας καταπιέσεως. Ὕψωσαν τὸ τεῖχος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός, τὸ ὁποῖον προκαλεῖ ἔκστασιν τὴν δυστυχίαν εἰς τοὺς Γερμανούς καὶ ποὺ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς των προσπαθοῦν νὰ διαπεράσουν οἱ κάτοικοι τοῦ Βερολίνου γιὰ νὰ εὕρουν τὴν ἐλευθερίαν.

Ἡ «λαϊκὴ δημοκρατία» ἀποκαλουμένη πρὸς συντομίαν ὑπὸ τῶν κατοίκων τοῦ Δυτικοῦ Βελίνου «Φόπος» — καὶ ἡ ὁποία ἐτοποθετήθη ὑπὸ τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος πρὸς περιφρούρησιν τῶν συνόρων προκαλεῖ μᾶλλον οἴκτον παρὰ ἀγανακτησιν. Ἀποτελεῖται ἐκ νέων ἀτόμων τὰ ὁποῖα δὲν ἐγνώρισαν ποτὲ τίποτε ἄλλο ἐκτὸς τῆς «σοσιαλιστικῆς ἐκπαιδεύσεως». Τοὺς ἔδειξαν τὸν μηχανισμὸν τοῦ ὅπλου καὶ τοὺς κατέστησαν ἀκάμπτους κατὰ πάσης ἀνθρωπίνης συγκρίσεως, κατὰ παντὸς αἰσθήματος ἀξιοπρεπείας. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν — κατ' ἀνεπίσημον ὑπολογισμὸν δέκα ἡμερησίως — ἀποτολμοῦν τὸ ἅλμα ἐκ τοῦ τεῖχος κλονισμὸν τὸν ὁποῖον ἐδοκίμαγοι τοὺς ὠθοῦν νὰ καταλήξουν εἰς τὴν φυγήν. Τὰ ἐπιχειρήματά των ἐκτείνονται ἐκ τῆς κακῆς διατροφῆς τῆς ὁποίας τυγχάνουν καὶ καταλήγουν εἰς τὸν ψυχικὸν κλονισμὸν τὸν ὁποῖον ἀδοκίμασαν λόγῳ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ τείχους. Εἷς ἐξ αὐτῶν κατέθεσε προσφάτως: «Πιστεύσατέ με εἶμαι καλὸς στρατιώτης καὶ δὲν ἤθελα νὰ δραπετεύσω. Ὅταν ὅμως ἦρθα εἰς τὸ τεῖχος καὶ εἶδα τοὺς ἡλικιωμένους νὰ νεύουν πρὸς τοὺς εὑρισκομένους ἐκεῖθεν τῶν συνόρων καὶ νὰ κλαῖν, καὶ ἐμεῖς νὰ πρέπει νὰ τοὺς διώχνωμε... Δὲν πρέπει,, πραγματικῶς νὰ θεωρηθῇ ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ νέοι εἶναι ἕτοιμοι νὰ πυροβολήσουν κατὰ τῶν ἀδελφῶν των, ὡς τοὺς διατάσσουν οἱ ἰθύνοντες κομμουνισταὶ. Προτείνουν τὸ ὅπλον μόνον εἰς ὅσους ἐξ αὐτῶν ἐκδηλοῦται ἡ ἰσχυρὰ ἐπίδρασις τῆς Σοβιετικῆς ἰδεολογίας, μιᾶς ἰδεολογίας ἡ ὁποία θὰ ἐπροκάλει τὸ ὄνειδος καὶ εἰς αὐτὸν ἀκόμη τὸν Μάρξ καὶ Λένιν.

Ἡ οἰκία του εὑρίσκεται πλησίον τῆς διαχωριστικῆς ζώνης τῶν συνόρων τοῦ Βερολίνου. Εἰς τὰ παράθυρα εἶχε τοποθετηθῇ συρματόπλεγμα, τὸ ὁποῖον ἐδυσχέραινε μὲ τὴν φυγήν, ἀλλ' ἠδύνατο τούλάχιστον νὰ ἀτενίζῃ μὲ ἐλπιδοφόρον βλέμμα πρὸς τὸ Δυτικὸ Βερολῖνον. Τώρα ἐξέλειψε καὶ αὐτὴ ἡ δυνατότης διότι ἐκτίσθησαν τὰ παράθυρα τῶν περισσοτέρων οἰκιῶν...

ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΠΥΡΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Μάϊος. ('Ιδ. 'Υπ.). Τὰ πυροτεχνήματα προσπαθοῦν νὰ ἐξαπατήσουν τὸν βουλγαρικὸν λαόν, οἱ κομμουνισταὶ προπαγανδισταί, οἱ ὁποῖοι ματαίως προσπαθοῦν νὰ βρίσκουν διάφορα προφάσεις γιὰ νὰ παρουσιάσουν καινούργια ἐπιτεύγματα καὶ νὰ ἐξαγγείλουν πομπῶδη πενταετῆ προγράμματα, τὰ ὁποῖα ὅμως ἀντὶ νὰ βελτιώνουν τὴν ζωὴ τῆς ὑπόδουλης αὐτῆς χώρας, τὴν ὁδηγοῦν συνεχῶς σὲ χειρότερα ἐξαθλίωση. Τὸ 1958 ἄρχισε ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ τρίτου πενταετοῦς οἰκονομικοῦ προγράμματος. Πρὶν ὅμως φανοῦν τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα, καινούργιο πυροτέχνημα κατηύγασε τοὺς «πανευτυχεῖς» Βουλγάρους. Ἦτὰν τὸ σύνθημα «Τὸ μεγάλο ἅλμα πρὸς τὰ ἐμπρός», ποὺ καλοῦσε τοὺς πάντες στὴ προσπάθεια ἐκτελέσεως τοῦ 5-χρόνου οἰκονομικοῦ προγράμματος σὲ μικρότερο χρονικὸ διάστημα. Γιὰ τὴν ἐπιτυχία του ὅμως ἔπρεπε νὰ ἐξευρεθοῦν ἐργατικὰ χέρια καὶ σὰν λύση οἱ Βούλγαροι οἰκονομικοὶ ἐγκέφαλοι ἐπέβαλαν τὴν «ἐθελοντικὴ» ἐργασία. Κάθε ἐργάτης ἔπρεπε νὰ δουλεύει 30 ἡμέρες τὸ χρόνο, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κανονικὴ ἐργασία καὶ τοῦτο χωρὶς ἀμοιβή. Στὸ τέλος τοῦ 1960 οἱ Βούλγαροι προλετάριοι πληροφορήθηκαν ὅτι τὸ δεύτερο πρόγραμμα ἐκτελέστηκε δύο χρόνια νωρίτερα.

Τὸ πυροτέχνημα ὅμως κράτησε ὅπως πάντα γιὰ λίγο καὶ ὅταν κι' οἱ ἴδιοι οἱ Βούλγαροι θέλησαν νὰ καταγράψουν τὰ ἐπιτεύγματα, βρεθήκανε πρὸ ἐκπλήξεων, ὥστε ἀναγκάσθηκαν ν' ἀρνήσουν τὴ γνωστὴ «αὐτο